

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2018. gada 19. aprīlī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Preču zīmju tiesības – Direktīva 2008/95/EK – 14. pants – Preču zīmes spēkā neesamības vai tās īpašnieka tiesību atcelšanas noteikšana *a posteriori* – Datums, kurā ir jāisteno atcelšanas vai spēkā neesamības nosacījumi – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Eiropas Savienības preču zīme – 34. panta 2. punkts – Pretendēšana uz agrākas valsts preču zīmes agrāku izcelsmi – Šīs pretendēšanas sekas attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi

Lietā C-148/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 23. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 24. martā, tiesvedībā

Peek & Cloppenburg KG, Hamburga

pret

Peek & Cloppenburg KG, Diseldorfa.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda otrās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši K. Toadere [*C. Toader*], A. Prehala [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] (referents),

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 25. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Peek & Cloppenburg KG*, Hamburga, vārdā – *M. Petersenn* un *A. von Mühlendahl*, *Rechtsanwälte*,
- *Peek & Cloppenburg KG*, Diseldorfa, vārdā – *P. Lange*, *A. Auler* un *M. Wenz*, *Rechtsanwälte*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun*, *É. Gippini Fournier* un *T. Scharf*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklausišanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.), 14. pantu, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) 34. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Peek & Cloppenburg KG*, Hamburga (turpmāk tekstā – “*P & C Hamburga*”), un *Peek & Cloppenburg KG*, Diseldorfa (turpmāk tekstā – “*P & C Diseldorfa*”), par valsts preču zīmju, kuru īpašniece ir *P & C Hamburga* un no kurām šī īpašniece agrāk bija atteikusies, spēkā neesamības noteikšanu *a posteriori*.

Athilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2008/95

- 3 Direktīvas 2008/95 preambulas 5. apsvērumā ir noteikts:

“Šai direktīvai nebūtu jāatņem dalībvalstīm tiesības turpināt aizsargāt lietojot iegūtās preču zīmes, bet ņem tās vērā tikai attiecībā uz saistību starp tām un preču zīmēm, kas iegūtas reģistrācijas ceļā.”

- 4 Athilstoši šīs direktīvas 1. pantam:

“Šo direktīvu piemēro ikvienai preču zīmei attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir reģistrācijas priekšmets vai uz ko attiecas reģistrācijas pieteikums dalībvalstī kā par individuālu preču zīmi, kolektīvu preču zīmi vai garantijas vai sertifikācijas zīmi, vai kas ir reģistrācijas vai reģistrācijas pieteikuma priekšmets Beniluksa Intelektuālā īpašuma birojā vai starptautiskas reģistrācijas, kas ir spēkā dalībvalstī, priekšmets.”

- 5 Minētās direktīvas 12. panta “Iemesli atcelšanai” 1. punktā ir paredzēts:

“Preču zīme [preču zīmes īpašnieka tiesības] ir atceļama[s], ja nepārtrauktā piecu gadu periodā tā dalībvalstī nav faktiski lietota [izmantota] saistībā ar precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz ko tā reģistrēta, un nav atbilstīgu iemeslu tās nelietošanai [neizmantošanai].

Tomēr neviena persona nevar lūgt atcelt īpašnieka tiesības uz preču zīmi, ja starpposmā starp piecu gadu perioda izbeigšanos un atcelšanas pieteikuma iesniegšanu uzsākta vai atsākta no jauna preču zīmes faktiskā lietošana [izmantošana].

Lietošanas [Izmantošanas] uzsākumu vai atsākumu triju mēnešu periodā pirms atcelšanas pieteikuma iesniegšanas, kas sākās, visagrākais, beidzoties nepārtrauktajam piecu gadu nelietošanas [neizmantošanas] periodam, tomēr neievēro, ja priekšdarbi uzsākumam vai atsākumam notiek tikai pēc tam, kad īpašnieks uzzina, ka iespējams iesniegt atcelšanas pieteikumu.”

- 6 Šīs pašas direktīvas 14. pantā “Preču zīmes spēkā neesamības vai [tās īpašnieka tiesību] atcelšanas noteikšana *a posteriori*” ir paredzēts:

“Ja attiecībā uz agrākas preču zīmes, kura ir atteikta vai kuras spēkā esamībai atļauts izbeigties, agrāku izcelsmi izvirza prasību [attiecībā uz Eiropas Savienības] preču zīmi, agrākās preču zīmes spēkā neesamību vai atcelšanu var noteikt *a posteriori*.”

Regula Nr. 207/2009

- 7 Regulas Nr. 207/2009 34. pantā “Pretendēšana uz valsts preču zīmes agrāku izcelsmi” ir paredzēts:

“1. Iepriekšējas [Agrākas] dalībvalstī reģistrētas Kopienas preču zīmes, kā arī Beniluksa valstīs reģistrētas preču zīmes vai atbilstoši starptautiskiem nolīgumiem, kas ir spēkā dalībvalstī, reģistrētas preču zīmes īpašnieks, kurš iesniedz pieteikumu identiskas preču zīmes reģistrēšanai par Kopienas preču zīmi precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski tiem, uz ko reģistrēta agrāka preču zīme, vai kas ir tajos ietverti, attiecībā uz Kopienas preču zīmi var pretendēt uz agrākās preču zīmes agrāku izcelsmi saistībā ar dalībvalsti, kurā vai kurai tā ir reģistrēta.

2. Vienīgās agrākās izcelsmes sekas saskaņā ar šo regulu ir tad, ja [Eiropas Savienības] preču zīmes īpašnieks atsakās no agrākās preču zīmes vai ļauj tai zaudēt spēku, šajos gadījumos uzskata, ka šai personai joprojām ir tādas pašas tiesības kā tad, ja agrākā preču zīme joprojām būtu reģistrēta.

[..]”

- 8 Šīs regulas 35. panta “Pretendēšana uz agrāku izcelsmi pēc [Eiropas Savienības] preču zīmes reģistrācijas” 1. punktā ir paredzēts:

“[Eiropas Savienības] preču zīmes īpašnieks, kas ir īpašnieks identiskai agrākai preču zīmei, kura ir reģistrēta dalībvalstī, ieskaitot preču zīmi, kas reģistrēta Beniluksa valstīs, vai arī identiskai agrākai preču zīmei, kam ir dalībvalstī spēkā esoša starptautiska reģistrācija, attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuri ir tādi paši kā tie, par kuriem reģistrēta agrākā preču zīme, vai kuros iekļauta agrākā preču zīme, var pretendēt uz agrākās preču zīmes agrāku izcelsmi attiecībā uz dalībvalsti, kurā vai kurai tā ir reģistrēta.”

Direktīva (ES) 2015/2436

- 9 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2015, L 336, 1. lpp.), ar kuru Direktīva 2008/95 tika izteikta jaunā redakcijā, stājas spēkā 2016. gada 12. janvārī – pēc pamatlīetas faktu norises datuma. Tās 6. pants ir formulēts šādi:

“Ja Eiropas Savienības preču zīmei ir pieprasīta senioritāte no tādas valsts preču zīmes vai preču zīmes, kas ir reģistrēta saskaņā ar starptautisku vienošanos un kas ir spēkā šajā dalībvalstī, bet ir dzēsta pēc īpašnieka iniciatīvas vai zaudējusi spēku, izbeidzoties reģistrācijas spēkā esamības termiņam, tās preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu vai atcelšanu, kura ir pamatā senioritātes prasījumam, var noteikt *a posteriori* ar noteikumu, ka to atzīt par spēkā neesošu vai atcelt varēja arī laikā, kad attiecīgā preču zīme tika dzēsta pēc īpašnieka iniciatīvas vai zaudēja spēku, izbeidzoties reģistrācijas spēkā esamības termiņam. Šādā gadījumā senioritāte zaudē tiesiskās sekas.”

Vācijas tiesību akti

- 10 1994. gada 25. oktobra *Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen* (Likums par preču zīmju un citu atšķirtspējīgu apzīmējumu aizsardzību) (*BGBL.* 1994 I, 3082. lpp., turpmāk tekstā – “*Markengesetz*”) 49. panta “Īpašnieka tiesību atcelšana” 1. punktā ir paredzēts:

“Ja ir iesniegts pieteikums, preču zīme tiek izslēgta no reģistra, pamatojoties uz tās [īpašnieka tiesību atcelšanu], ja tā nepārtrauktā piecu gadu laikposmā pēc tās reģistrācijas nav tikusi izmantota 26. panta izpratnē. Tomēr uz preču zīmes īpašnieka tiesību atcelšanu nevar atsaukties, ja pēc minētā laikposma beigām un pirms pieteikuma par izslēgšanu no reģistra ir uzsākta vai atsākta preču zīmes izmantošana 26. panta izpratnē. Izmantošanas uzsākšanu vai atsākšanu, kas notikusi triju mēnešu laikposmā pirms pieteikuma par izslēgšanu no reģistra iesniegšanas, kura ritējums sācies pēc nepārtraukta piecu gadu neizmantošanas laikposma beigām, neņem vērā, ja uzsākšanas vai atsākšanas priekšdarbi notikuši tikai pēc tam, kad preču zīmes īpašnieks uzzinājis, ka var tikt iesniegts pieteikums par izslēgšanu no reģistra. Gadījumā, kad Patentu birojā ir iesniegts 53. panta 1. punktā paredzētais pieteikums par izslēgšanu no reģistra, pieteikums Patentu birojam ir izšķirošais, aprēķinot pirmajā teikumā norādīto trīs mēnešu laikposmu, ja pieteikums par izslēgšanu saskaņā ar 55. panta 1. punktu ir iesniegts trīs mēnešu laikposmā pēc tam, kad darīts zināms 53. panta 4. punktā paredzētais paziņojums.”

- 11 *Markengesetz* 125.c pantā “Preču zīmes spēkā neesamības noteikšana *a posteriori*” ir paredzēts:

“1. Ja attiecībā uz [Eiropas Savienības] preču zīmi, kuras reģistrācijas pieteikums ir iesniegts vai kura ir reģistrēta, tiek pieprasīts noteikt Patentu biroja reģistrā atbilstoši Regulas [Nr. 207/2009] 34. vai 35. pantam reģistrētas agrākas preču zīmes prioritāti un ja Patentu biroja reģistrā reģistrēta preču zīme ir izslēgta no reģistra tās aizsardzības termiņa nepagarināšanas [...] vai atteikšanās no tās [...] dēļ, šīs preču zīmes spēkā neesamība, ja ir iesniegts attiecīgs pieteikums, var tikt noteikta *a posteriori* atcelšanas vai spēkā neesamības dēļ.

2. Spēkā neesamība tiek noteikta saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā izslēgšana no reģistra atcelšanas vai spēkā neesamības dēļ. Tomēr spēkā neesamība atcelšanas dēļ saskaņā ar 49. panta 1. punktu var tikt noteikta tikai tad, ja nosacījumi izslēgšanai no reģistra saskaņā ar šo normu pastāvēja jau laikā, kad preču zīme tika izslēgta no reģistra tās aizsardzības termiņa nepagarināšanas vai atteikšanās no tās dēļ.

3. Spēkā neesamības noteikšanas process balstās uz normām, kas piemērojamas reģistrētas preču zīmes izslēgšanas no reģistra procesā, ņemot vērā, ka preču zīmes spēkā neesamības noteikšana aizstāj tās izslēgšanu no reģistra.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 12 *P & C Diseldorfa* ir Vācijas vārdiskas preču zīmes “PuC” un grafiskas preču zīmes “PuC”, kuras reģistrētas ar numuru 648526 un 648528 attiecībā uz apģērbiem un kuru prioritātes datums ir 1953. gads, īpašniece.
- 13 *P & C Hamburga* ir Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “PUC” īpašniece; šī preču zīme ir reģistrēta 2001. gada 6. aprīlī ar numuru 242446 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, tostarp apģērbiem un modes aksesuāriem. Šai preču zīmei attiecībā uz Vācijas teritoriju ir agrākas tiesības, kuras izriet no divām Vācijas vārdiskām preču zīmēm “PUC”, kuru pieteikumi ir iesniegti un kuras reģistrētas 1978. un 1982. gadā ar numuru 966148 un 1027854 attiecībā uz apģērbiem.

- 14 2005. gada 11. februārī *P & C Diseldorfa* iesniedza pieteikumu par Vācijas vārdisku preču zīmju “PUC” izslēgšanu no reģistra, pamatojoties uz [šo preču zīmju īpašnieka tiesību] atcelšanu. Tā kā *P & C Hamburga* 2005. gada 7. jūlijā brīvprātīgi lūdza *Deutsches Patent- und Markenamt* (Vācijas Patentu un preču zīmju birojs) izslēgt šīs preču zīmes no reģistra, abas puses šajā tiesvedībā atzina, ka lieta pēc būtības ir izbeigta, un minētās preču zīmes tika izslēgtas no reģistra 2005. gada 9. un 31. augustā.
- 15 2010. gada 12. martā *P & C Diseldorfa* cēla prasību *Landgericht Hamburg* (Hamburgas apgabaltiesa, Vācija), lūdzot noteikt, ka *P & C Hamburga* vairs nevar atsaukties uz Vācijas vārdisku preču zīmju “PUC” agrākajām tiesībām, galvenokārt motivējot ar to, ka šīs preču zīmes datumā, kurā tās tika izslēgtas no reģistra tāpēc, ka *P & C Hamburga* bija no tām atteikusies, varēja tikt izslēgtas no reģistra arī to tiesību atcelšanas dēļ. Pakārtoti *P & C Diseldorfa* apgalvoja, ka šīs preču zīmes šajā datumā esot bijis iespējams izslēgt no reģistra arī tāpēc, ka eksistēja agrākas tiesības, kuru īpašniece ir šī sabiedrība.
- 16 *Landgericht Hamburg* (Hamburgas apgabaltiesa) apmierināja šo prasību, un apelācijas sūdzība, ko *P & C Hamburga* iesniedza *Oberlandesgericht Hamburg* (Federālās zemes Augstākā tiesa Hamburgā) tika noraidīta. Apelācijas instances tiesa savā nolēmumā ir uzskatījusi, ka *P & C Diseldorfa* pieteikums ir pienācīgi pamatots ar *Markengesetz* 125.c panta 1. un 2. punktu, kā arī 49. panta 1. punktu tāpēc, ka no reģistra izslēgtās Vācijas vārdiskās preču zīmes, uz kuru agrākajām tiesībām tika pretendēts attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi “PUC”, varēja tikt izslēgtas no reģistra atcelšanas dēļ gan datumā, kurā tās tika izslēgtas atteikšanās dēļ, gan datumā, kurā notika pēdējā apelācijas instances tiesas sēde.
- 17 *P & C Hamburga* iesniedza *Revision* sūdzību par šo nolēmumu *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija).
- 18 Pirmām kārtām, iesniedzējtiesa norāda, ka apelācijas instances tiesa precīzi ir interpretējusi *Markengesetz* 125.c panta 2. punktu, uzskatot, ka nosacījumiem preču zīmes izslēgšanai no reģistra [tās īpašnieka tiesību] atcelšanas dēļ ir jābūt īstenotiem ne vien datumā, kurā notikusi atteikšanās no šīs preču zīmes, bet arī datumā, kurā notiek pēdējā tiesas sēde tajā tiesā, kurā iesniegts pieteikums par minētās preču zīmes spēkā neesamības noteikšanu. Tomēr tā šaubās, vai šī interpretācija ir saderīga ar Direktīvas 2008/95 14. pantu.
- 19 Konstatējot, ka šajā 14. pantā nav precizētas prasības, kuras jāievēro, lai *a posteriori* noteiktu tādas agrākas valsts preču zīmes spēkā neesamību, no kuras tās īpašnieks ir atteicies vai kura ir atcelta, iesniedzējtiesa norāda, ka no Direktīvas 2015/2436 6. panta izriet, ka atbilstoši šai direktīvai nevar pieprasīt, ka atcelšanas nosacījumiem ir jāīstenojas arī datumā, kurā pieņemts nolēmums, izlemjot prasību par atcelšanas noteikšanu *a posteriori*. Tā vēlas zināt, vai ar šo direktīvu no jauna ir definētas prasības, kas jāievēro, veicot šādu noteikšanu, vai arī ar to ir vienīgi izskaidrotas prasības, kuras jau ir piemērojamas atbilstoši Direktīvas 2008/95 14. pantam.
- 20 Otrām kārtām, iesniedzējtiesa norāda, ka, pieņemot, ka šī sprieduma 18. punktā izklāstītā *Markengesetz* 125.c panta interpretācija ir saderīga ar Direktīvas 2008/95 14. pantu, attiecīgi rodas jautājums, vai *P & C Hamburga* pēc tam, kad 2005. gada 7. jūlijā tā atteicās no savām Vācijas vārdiskajām preču zīmēm, pamatoti ir varējusi izmantot šīs preču zīmes, lai nodrošinātu ar tām saistīto tiesību saglabāšanu. Iesniedzējtiesa, uzskatot, ka izmantošanas darbības, kuras notikušas pēc atteikšanās no preču zīmes, nevar tikt ņemtas vērā, jo šīm darbībām nav “labojošas iedarbības”, šaubās, vai šis secinājums ir pareizs Regulas Nr. 207/2009 34. panta 2. punkta kontekstā, un šajā ziņā vēlas noskaidrot, kādas sekas rodas, ja attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi tiek pretendēts uz agrākas valsts preču zīmes agrākām tiesībām.

- 21 Šādos apstākļos *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai ar Direktīvas 2008/95 14. pantu ir saderīgi tas, ka valsts preču zīmes, uz kuras agrāku izcelsmi tiek pretendēts attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi un no kuras īpašnieks ir atteicies vai tā ir zaudējusi spēku, spēkā neesamību vai atcelšanu *a posteriori* var noteikt tikai tad, ja spēkā neesamības vai atcelšanas nosacījumi ir izpildīti ne tikai atteikšanās no preču zīmes vai tās spēka zaudēšanas brīdī, bet arī tiesas nolēmuma par spēkā neesamības vai atcelšanas noteikšanu pieņemšanas brīdī?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai pretendēšana uz agrāku izcelsmi saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 34. panta 2. punktu rada tādas sekas, ka valsts preču zīme zaudē spēku un vairs nevar tikt izmantota, lai nodrošinātu ar to saistīto tiesību saglabāšanu, vai arī valsts preču zīme saglabā tiesības, pamatojoties uz Savienības tiesībām, pat ja šī preču zīme vairs nav attiecīgās dalībvalsts reģistrā, un līdz ar to tā var turpmāk tikt izmantota, lai saglabātu ar to saistītās tiesības, un tas ir jādara?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 22 Ar šiem abiem jautājumiem, kuri ir jāizvērtē kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2008/95 14. pants, aplūkots kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 34. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību akts, saskaņā ar kuru tādas agrākas valsts preču zīmes, uz kuras agrāku izcelsmi tiek pretendēts attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi, spēkā neesamība vai tās īpašnieka tiesību atcelšana *a posteriori* var tikt noteikta vienīgi tad, ja šīs spēkā neesamības vai šīs atcelšanas nosacījumi ir īstenojušies ne vien datumā, kurā notikusi atteikšanās no šīs agrākās valsts preču zīmes, vai datumā, kurā tā ir zaudējusi spēku, bet arī tiesas nolēmuma, ar kuru veikts šis konstatējums, datumā.
- 23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 207/2009 34. pantā ir paredzēta iespēja agrākas valsts preču zīmes īpašniekam, kurš iesniedz pieteikumu Eiropas Savienības preču zīmei identiskas preču zīmes reģistrēšanai attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, savā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumā pretendēt uz agrākās valsts preču zīmes agrāku izcelsmi saistībā ar dalībvalsti, kurā vai kurai tā ir reģistrēta. Šīs regulas 35. pantā ir paredzēta līdzīga iespēja pretendēt uz agrāku izcelsmi pēc tam, kad preču zīme ir reģistrēta kā Eiropas Savienības preču zīme.
- 24 Saskaņā ar šīs regulas 34. panta 2. punktu vienīgās sekas, ko rada pretendēšana uz valsts preču zīmes agrāku izcelsmi, ir tādas, ka gadījumā, kad tās īpašnieks no šīs preču zīmes atsakās vai ļauj tai zaudēt spēku, tiek uzskatīts, ka šim īpašniekam joprojām ir tādas pašas tiesības kā tad, ja agrākā preču zīme joprojām būtu reģistrēta.
- 25 Lai iebilstu pret šādu pretendēšanu, Direktīvas 2008/95 14. pantā ir paredzēta iespēja *a posteriori* noteikt tādas agrākas valsts preču zīmes spēkā neesamību vai šīs preču zīmes īpašnieka tiesību atcelšanu, no kuras tās īpašnieks ir atteicies vai kura ir zaudējusi spēku.
- 26 Lai gan Direktīvas 2008/95 14. pantā nav precizēts, kurš datums ņemams vērā, lai izvērtētu, vai ir īstenojušies spēkā neesamības vai atcelšanas nosacījumi, tomēr no šīs normas noteikumiem un mērķa izriet, ka attiecīgais izvērtējums ir domāts, lai retrospektīvi noteiktu, vai šie nosacījumi ir īstenojušies brīdī, kurā notikusi atteikšanās no agrākas valsts preču zīmes, vai brīdī, kurā tā zaudējusi spēku. No tā izriet, ka minētajai normai neatbilst prasība, saskaņā ar kuru agrākas valsts preču zīmes spēkā neesamības vai tās īpašnieka tiesību atcelšanas nosacījumiem ir jāīstenojas arī datumā, kurā tiek izskatīts pieteikums par šīs spēkā neesamības vai šīs atcelšanas noteikšanu *a posteriori*.

- 27 Turklāt šāda prasība – kā tas izriet no iesniedzējtiesas lēmuma un pamatlietas pušu apsvērumiem – ir balstīta uz viedokli, saskaņā ar kuru valsts preču zīmes izmantošanas darbībām, kas veiktas pēc tam, kad notikusi atteikšanās no šīs preču zīmes, var būt “labojoša iedarbība”, kas var nodrošināt ar šo preču zīmi saistīto tiesību saglabāšanu. Tomēr šādam viedoklim nav rodams pamats ne Direktīvā 2008/95, ne Regulā Nr. 207/2009.
- 28 Vispirms ir jānorāda, ka Direktīvā 2008/95 vispār nav paredzēta iespēja veikt tādas valsts preču zīmes izmantošanu, no kuras notikusi atteikšanās. Turklāt no tās preambulas 5. apsvēruma un tās 1. panta izriet, ka šī direktīva ir piemērojama vienīgi attiecībā uz preču zīmēm, kas ir reģistrācijas priekšmets vai uz ko attiecas reģistrācijas pieteikums, tādējādi no reģistra izslēgta preču zīme šīs direktīvas kontekstā vairs neeksistē.
- 29 Turpinot – no Direktīvas 2008/95 12. panta 1. punkta otrās daļas izriet, ka preču zīmes izmantošana tiek ņemta vērā vienīgi līdz atcelšanas pieteikuma iesniegšanas datumam vai iespējami trīs mēnešus iepriekš šī punkta trešajā daļā paredzētajā gadījumā. Tāpēc ar šo normu nebūtu saderīgi, ja procesā, kurā *a posteriori* tiek noteikta preču zīmes īpašnieka tiesību atcelšana, tiktu ņemta vērā izmantošana pēc datuma, kurā šis īpašnieks pats ir paziņojis par atteikšanos no šīs preču zīmes vai ļāvis tai zaudēt spēku.
- 30 Visbeidzot, no Regulas Nr. 207/2009 34. panta 2. punkta izriet, ka vienīgās sekas, ko rada pretendēšana uz agrākas valsts preču zīmes agrāku izcelsmi attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi, ir tādas, ka tiek uzskatīts, ka šīs agrākās valsts preču zīmes īpašniekam, kurš no tās ir atteicies vai ļāvis tai zaudēt spēku, joprojām ir tādas pašas tiesības saistībā ar dalībvalsti, kurā vai kurai tā ir reģistrēta, kā tad, ja agrākā preču zīme joprojām tajā būtu reģistrēta. Tādējādi ar šo normu ir radīta situācija, kas Eiropas Savienības preču zīmes īpašniekam ļauj turpināt šajā dalībvalstī saglabāt aizsardzību, kura piešķirta ar agrāku valsts preču zīmi, kas ir izslēgta no reģistra, nevis ļaut šai preču zīmei turpināt eksistēt kā tādai. No tā it īpaši izriet, ka attiecīgā apzīmējuma turpmāka izmantošana pēc šīs izslēgšanas no reģistra šādā gadījumā ir jāuzskata par Eiropas Savienības preču zīmes, nevis no reģistra izslēgtas agrākas valsts preču zīmes izmantošanu.
- 31 Turklāt šī sprieduma 26. punktā veikto Direktīvas 2008/95 14. panta interpretāciju apstiprina Direktīvas 2015/2436, kas stājusies spēkā pēc pamatlietas faktisko apstākļu rašanās, 6. pants, saskaņā ar kuru vienīgais nosacījums agrākas valsts preču zīmes spēkā neesamības vai tās īpašnieka tiesību atcelšanas noteikšanai *a posteriori* ir tāds, ka spēkā neesamība vai atteikšanās no tiesībām varēja tikt atzīta laikā, kad attiecīgā preču zīme tika dzēsta pēc īpašnieka iniciatīvas vai zaudēja spēku.
- 32 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 2008/95 14. pants, aplūkots kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 34. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesību akts, saskaņā ar kuru tādas agrākas valsts preču zīmes spēkā neesamība vai tās īpašnieka tiesību atcelšana, uz kuras agrāku izcelsmi tiek pretendēts attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi, *a posteriori* var tikt noteikta vienīgi tad, ja šīs spēkā neesamības vai šīs atcelšanas nosacījumi ir istenojušies ne vien datumā, kurā notikusi atteikšanās no šīs agrākās valsts preču zīmes, vai datumā, kurā tā ir zaudējusi spēku, bet arī tiesas nolēmuma, ar kuru veikta šī noteikšana, datumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 33 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav pamatlietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 14. pants, aplūkots kopsakarā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi 34. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesību akts, saskaņā ar kuru tādas agrākas valsts preču zīmes spēkā neesamība vai tās īpašnieka tiesību atcelšana, uz kuras agrāku izcelsmi tiek pretendēts attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi, *a posteriori* var tikt noteikta vienīgi tad, ja šīs spēkā neesamības vai šīs atcelšanas nosacījumi ir īstenojušies ne vien datumā, kurā notikusi atteikšanās no šīs agrākās valsts preču zīmes, vai datumā, kurā tā ir zaudējusi spēku, bet arī tiesas nolēmuma, ar kuru veikta šī noteikšana, datumā.

[Paraksti]